

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0186/2008

15.5.2008

ДОКЛАД

относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и
Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО)
(2008/2003(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Helmut Kuhne

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	15
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	19
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	20

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2003(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид Договора от Лисабон, подписан в Лисабон на 13 декември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 14 декември 2007 г.,
- като взе предвид докладите относно Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) на Председателството на Съвета от 18 юни и 11 декември 2007 г.,
- като взе предвид срещата на министрите на отбраната и министрите за развитието на държавите-членки на ЕС на 19-20 ноември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията относно сигурността и развитието и заключенията относно ЕПСО на Европейския съвет от 19-20 ноември 2007 г.,
- като взе предвид Мадридския доклад на групата за проучване на сигурността на хората от 8 ноември 2007 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 14 април 2005 г. относно Европейската стратегия за сигурност¹,
- като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в контекста на ЕПСО²,
- като взе предвид съвместната стратегия ЕС-Африка, приета в Лисабон на 9 декември 2007 г., и назначаването на генерал Pierre-Michel Joana за специален съветник за африканските мироопазващи сили от 1 март 2008 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 27 септември 2007 г. относно операцията по ЕПСО в Чад и Централноафриканската република³,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А6-0186/2008),

¹ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 580.

² ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 334.

³ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0419.

Общи съображения

- А. като има предвид, че през 2007 г. и в началото на 2008 г. Съветът взе важни оперативни решения в областта на ЕПСО и изпълнението на Европейската стратегия за сигурност, включително:
- а. начало на полицейска мисия по ЕПСО в Афганистан (EUPOL Афганистан);
 - б. решение за начало на военна операция по ЕПСО в Чад/Централноафриканска република;
 - в. прегрупиране и намаляване на военните части на EUFOR Althea в Босна;
 - г. подготовка за гражданска мисия по ЕПСО в Косово;
 - д. подготовка за мисия за реформи в сектора на сигурността в Гвинея-Бисау;
- Б. като има предвид, че през 2007 г. и в началото на 2008 г. бяха постигнати нови успехи в областта на възможностите на ЕПСО и изпълнението на Европейската стратегия за сигурност, включително:
- а. приемане на нова Гражданска приоритетна цел 2010;
 - б. създаване на граждански капацитет за планиране и провеждане (СРРС) в рамките на секретариата на Съвета;
 - в. постигане на оперативна способност на Оперативния център на ЕС;
 - г. постигане на пълна оперативна способност за бързо и едновременно започване на две военни операции по ЕПСО с използване на бойни групи;
- В. като има предвид, че през 2007 г. и в началото на 2008 г. също така продължаваха да се наблюдават недостатъци в областта на ЕПСО и изпълнението на Европейската стратегия за сигурност, включително:
- а. отсъствие на Европейски граждански мирен корпус, за който Европейският парламент настоява от 2000 г., както и на сили за гражданска защита и хуманитарна помощ, за каквито се споменава в множество документи на Комисията и Съвета след бедствието, причинено от цунами през 2004 г.;
 - б. забавяне на доставките и все по-високи цени на така необходимия транспорт за дълги разстояния, а именно военния транспортен самолет Airbus A400M;

- в. дисбаланс в приноса на държавите-членки по отношение на осигуряване на участници в мисии по ЕПСО, който ограничава възможностите на ЕС за справяне с кризи;
- г. трудности в набирането на достатъчно полицейски служители за мисията в Афганистан поради проблемите на сигурността и липсата на перспективи за професионално развитие след завръщането им;
- д. забавяне началото на мисията по ЕПСО в Чад/Централноафриканска република поради неуспех на конференциите за набиране на военни части и по-специално липсата на хеликоптери;
- е. все още неподписаните технически споразумения между ЕС и НАТО относно координирането на KFOR и евентуална бъдеща мисия по ЕПСО в Косово, както и в Афганистан между EUPOL и ISAF поради несъгласие на Турция;
- Г. като има предвид, че от Договора от Лисабон следват сериозни промени в областта на ЕПСО;
- Д. като има предвид, че е необходимо да продължат усилията за избягване на дублирането и за увеличаване на оперативната съвместимост в рамките на ЕС, и като има предвид, че икономически най-целесъобразният начин за това е чрез споделяне и обединяване на средствата за отбрана, за да се увеличи максимално способността на Европа за отбрана;
1. потвърждава отново заключенията на предишните резолюции на ЕП относно Европейската стратегия за сигурност и ЕПСО и затова не счита за нужно да ги повтаря в настоящата резолюция;

Договорът от Лисабон

2. приветства подписването на Договора от Лисабон, който ще доведе до сериозни промени в областта на ЕПСО, в частност чрез засилване службата на върховния представител, създаване на Европейска служба за външна дейност и въвеждане на член относно взаимната помощ при отбрана, клауза за солидарност, постоянно структурирано сътрудничество в областта на отбраната и разширяване на „задачите от Петерсберг“; изразява надежда, че процесът на ратификация ще приключи успешно и навреме във всички държави-членки; поздравява онези държави-членки, които вече са ратифицирали Договора от Лисабон; изтъква, че Парламентът ще изпълнява отговорностите си по настоящия договор и отблизо ще следи за изпълнението на всякакви промени;
3. призовава съответните държави-членки да проучат възможностите и евентуалното въздействие от привеждането към постоянно структурирано сътрудничество, в съответствие с предвиденото в Договора от Лисабон, на съществуващите многонационални сили като Eurocorps, Eurofor, Евромарфор, Европейските жандармерийски сили, Испано-италианското амфибийно

съединение, Европейската въздушна групировка, Европейския координационен център за въздушен транспорт в Eindhoven, Многонационалния координационен център за морски транспорт в Атина, както и всички военни части и структури, които имат отношение към операциите по ЕПСО;

Оценяване и допълване на Европейската стратегия за сигурност

4. кани върховния представител да оцени, в бяла книга, постигнатия напредък и евентуалните недостатъци в изпълнението на Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. насам, включително поуките от операциите по ЕПСО; връзката между външното и вътрешното измерение на сигурността (борбата срещу тероризма); защитата на границите и жизнено важната инфраструктура, включително защитата от кибер-атаки; сигурността на енергийните доставки като предизвикателство пред гражданските, икономическите, техническите и дипломатическите усилия; неразрешените регионални спорове в съседни на ЕС страни, например в Приднестровието, Абхазия, Осетия и Нагорни-Карабах; хуманитарните предизвикателства и предизвикателствата пред сигурността в африканския континент; последиците от изменението на климата и природните бедствия за гражданската защита и сигурността на хората, както и разпространението на оръжия за масово унищожение; освен това го приканва да прецени дали тези заплахи, рискове и предизвикателства имат пряко отношение към едно широко разбиране за европейска сигурност или просто имат измерение, свързано със сигурността;
5. призовава върховния представител да включи в бялата книга предложения за подобряване и допълване на Европейската стратегия за сигурност, като например дефиниране на общи европейски интереси в областта на сигурността и критерии за започване на мисии по ЕПСО; също така го призовава да определи нови цели за гражданския и военния капацитет (включително структури за командване и контрол, както и за транспортиране на всички европейски участници в управление на кризи по линия на ЕПСО и за хуманитарна помощ при бедствия) и да обмисли последиците от Договора от Лисабон за ЕПСО и предложения за ново партньорство между ЕС и НАТО;
6. също така призовава върховния представител да разгледа въпроса за „възраженията” в бялата книга; въпреки че това е въпрос на национален суверенитет за всяка държава-членка, счита, че те следва да се хармонизират, за да се защити безопасността на войските на различните държави-членки, разположени на терена;
7. изразява становище, че подобна бяла книга следва да бъде в основата на по-широк политически дебат, воден публично, главно защото Европейската стратегия за сигурност определя основните ценности и цели на Съюза и илюстрира какво означава той; подчертава, че бъдещото оценяване на Европейската стратегия за сигурност трябва да се проведе при по-голяма демократична отчетност и следователно да се извърши при консултации с всички институции на ЕС, включително Европейския парламент и националните парламенти;

Гражданско управление на кризи и гражданска защита

8. приветства новата Гражданска приоритетна цел 2010 с начало 1 януари 2008 г., която отчита поуките от предишни граждански мисии по ЕПСО;
9. приветства учредяването на граждански капацитет за планиране и провеждане (СРРС) в рамките на секретариата на Съвета, който ще служи за граждански еквивалент на оперативен щаб на ЕС и ще осигурява поддръжка и помощ при планирането и реализирането на граждански мисии на ЕС, така че те да са под гражданско командване; призовава този баланс да бъде отразен в ролята и административната структура на Гражданско-военната клетка;
10. призовава Комисията да разгледа възможностите за по-подходяща организационна среда, като например специализирано звено в рамките на Европейската служба за външна дейност, което да осигури по-последователен и цялостен подход към управлението на граждански кризи, като свърже различните институции и по такъв начин даде възможност за по-добро координиране на вътрешните инструменти на ЕС, както и за сътрудничество между ЕС и външни и неправителствени организации;
11. изисква от Съвета, предвид предишното незадоволително планиране и разгръщане на EUPOL Афганистан, да извърши незабавен преглед на вземането на решения, финансирането и разполагането на граждански мисии по линия на ЕПСО и да представи конкретни предложения с цел това положение да не се повтаря в бъдеще;
12. признава усилията на държавите-членки да осигурят участници в гражданските мисии по ЕПСО в областта на гражданската защита, мониторинга, подкрепата за специалния представител на ЕС (СПЕС) и подкрепата за мисиите; при все това отбелязва, че продължават да се наблюдават недостатъци в сферата на полицията, правовата държава и гражданската администрация; подчертава колко е важно да се осигуряват компетентни и високо квалифицирани участници в мисиите по ЕПСО;
13. призовава Комисията и Съвета да засилят сътрудничеството си в областта на гражданските мисии по ЕПСО и мисиите по границите на ЕС, където не е ясно разделението на правомощията между двете институции; изразява становището, че предвидената в Договора от Лисабон Европейска служба за външна дейност ще улесни тази задача; въпреки това счита, че все още могат да възникнат конфликти по отношение на правомощията дори при Договора от Лисабон и че поради това са необходими решения на върховния представител;
14. призовава държавите-членки редовно да правят преглед на наличния персонал за граждански мисии по ЕПСО и да обединят усилията на компетентните си национални органи за изработване на национални планове за действие с оглед на евентуално участие, както в случая с Финландия, включително чрез разработване на процедури за гарантиране на професионалното развитие на участниците в подобни мисии, и съответно разглеждане на Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно участието на жени в механизмите за предотвратяване, управление и разрешаване на конфликти; освен това призовава за разработване на специално обучение за защита на деца, съобразено с Насоките на ЕС относно

децата и въоръжените конфликти;

15. счита за важно да се засили гражданската способност за разрешаване на конфликти; затова призовава Комисията и Съвета да учредят Европейски граждански корпус за мир за управление на кризи и предотвратяване на конфликти, за който настоява Европейският парламент;
16. отбелязва, че ценният инструмент на гражданския екип за реагиране (ГЕР) не се използва и изразява съжаление, че експертите на ГЕР почти без изключения действат поотделно, а не като екип, както е било предвидено и както са били обучени;
17. приветства преразглеждането на решението на Съвета от 8 ноември 2007 г. и Съобщението на Комисията от 5 март 2008 г. за създаване на Механизъм за гражданска защита на Общността и на нов Финансов инструмент за гражданска защита, предвиден да подобри мобилизирането и координирането на помощта за гражданска защита в случай на извънредни ситуации в или извън ЕС;

Сигурността на хората и аспектът "сигурност" в политиката за развитие

18. припомня на Съвета отговорността му по силата на международното право да гарантира, че целият граждански и военен личен състав е напълно обучен в съответствие с международните хуманитарни стандарти и че се разглеждат и разработват подходящи указания, за да се гарантира уважение към местното население, култура и традиции, свързани с половете;
19. припомня значението на правата на човека и на равнопоставеността на половете и призовава за номиниране на повече жени-кандидати за висши управленски постове за ОВППС/ЕПСО, включително за постове специални представители на ЕС, както и изобщо за операциите по ЕПСО;
20. призовава държавите-членки да продължат да работят за международна забрана на касетъчните боеприпаси, да продължат работата по откриване и унищожаване на невзривени устройства, да предоставят финансова и техническа помощ на засегнатите страни и да продължат да работят за приключване на продължаващите преговори за засилване на забраната в световен мащаб на противопехотни мини, за забрана в световен мащаб на оръжие с уран и за контролиране в световен мащаб на трансферите на конвенционално оръжие; в тази връзка счита за смущаващо обстоятелството, че въпреки че през 2008 г. се отбелязва десетата годишнина от Кодекса на ЕС за поведение при трансфер на оръжие, той все още не е законно обвързващ и изглежда, че продължава безпрепятствено неконтролираният износ на оръжие дори за правителствата на страни, където ЕС започва или обмисля да започне операция по ЕПСО; освен това отбелязва опасността от прехвърляне на оръжия от ЕС към трети страни през някои държави-членки с недостатъчно строг контрол върху износа и/или чрез безотговорна употреба на международния сертификат за внос; затова подчертава, че е важно всички държави-членки да прилагат най-високи стандарти по отношение на контрола върху износа на оръжие, за да не може оръжие от ЕС да стане причина за конфликти;

21. потвърждава загрижеността си за продължаващото разпространение на малки оръжия и леко въоръжение (МОЛВ), които пораждат ненужно човешко страдание, засилват въоръжените конфликти и нестабилността, улесняват тероризма, подриват устойчивото развитие, доброто управление и правовата държава и допринасят за сериозни нарушения на правата на човека и международното хуманитарно право; изразява становището, че подходящото интегриране на намаляването на МОЛВ и контролните стратегии трябва да стане неразделна част от международните програми, предназначени за предотвратяване на конфликти и следвоенно възстановяване на мира; призовава държавите-членки, Съвета и Комисията да убедят правителствата да приемат задължителния характер на контрола върху МОЛВ (включително сключването на сделки и осъществяването на трансфери) чрез приемането на международно, регионално и национално законодателство;
22. подчертава необходимостта Европейският съюз да поеме инициативата за засилване на международния режим за контрол на въоръжаването и по този начин да допринесе за укрепване на ефективна многостранност в рамките на международния ред; отбелязва освен това съгласуването на усилията за обвързване на аспектите на неразпространение на ядрени оръжия в рамките на политиката на добросъседство на Европейския съюз с аспектите на общата стратегическа цел за изграждане на сигурност в съседните на Съюза страни;
23. изразява мнение, че разоръжаването, демобилизацията и реинтеграцията следва да бъдат неразделна част от операциите по ЕПСО и призовава Съвета по целесъобразност да включи в мандата на операциите по ЕПСО унищожаването или безопасното съхранение на изведени от употреба оръжия и да избегне незаконното им прехвърляне, след поуката от опита на NATO SFOR/EUFOR Althea в Босна;
24. приветства първата обща среща на министрите на отбраната и на министрите за развитието на държавите-членки на ЕС на 19 ноември 2007 г., която е важна крачка към преразглеждане на проблемите на развиващите се страни и засилва последователността и съгласуваността на краткосрочните действия на ЕС по отношение на сигурността и дългосрочните дейности за развитие спрямо съответните страни; също така приветства заключенията на Съвета относно сигурността и развитието от 19 ноември 2007 г. и особено поставеното в тях ударение върху анализа на конфликтите и чувствителността към конфликти, и насърчава Комисията и Съвета да приложат в действие тези заключения;
25. призовава Съвета да проучи възможностите за създаване на интегрирана гражданско-военна войска част за реагиране за сигурността на хората, която да осъществява операции за сигурността на хората, да се състои от около 15000 души личен състав, от които поне една трета цивилни специалисти (например полицаи, наблюдатели на правата на човека, специалисти в областта на развитието и хуманитарни специалисти и администратори); счита, че такава войска част, като се опира върху вече съществуващи структури на ЕПСО, може да бъде набрана измежду предназначени за това и предоставени от държавите-членки войскове части и граждански капацитет, като например капацитета,

предоставен за основните граждански и военни цели, бойните групи и гражданските екипи за реагиране, и също така би могла да включва "Доброволна служба за хуманитарна сигурност", обединяваща Гражданския корпус за мир, предложен от Парламента, и Европейския доброволен корпус за хуманитарна помощ, предвиден в Договора от Лисабон;

26. изразява становището, че 40-та годишнина от Договора за неразпространение на ядреното оръжие (ДНЯО) на 1 юли 2008 г. трябва да се разглежда като възможност за ЕС да наблегне върху необходимостта от ядрено разоръжаване в своята Стратегия относно оръжията за масово унищожение и предвид комисиите за подготовка на предстоящата конференция за преглед на ДНЯО; повтаря мнението си, че това включва необходимостта "признатите" ядрени сили да представят инициативи за разоръжаване, да превърнат Европа в зона, свободна от ядрено оръжие, и да подпишат световна конвенция за забрана на ядреното оръжие;

Ролята на дипломатията на ЕС по отношение на иранската ядрена програма

27. подчертава водещата роля на дипломатията на ЕС по отношение на иранската ядрена програма, включваща не само върховния представител, който говори от името на ЕС и на ЕС-3 - Франция, Германия и Обединеното кралство, но също така и САЩ, Русия и Китай, които внасят различни интереси и подходи в преследването на една обща цел; отново потвърждава, че рисковете за разпространение, свързани с иранската ядрена програма, продължават да създават сериозна загриженост за ЕС и международната общност; в тази връзка подчертава резолюцията си от 31 януари 2008 г. относно Иран¹ и подкрепя Резолюция 1803 (2008) на Съвета за сигурност на ООН от 3 март 2008 г.;
28. предвид дипломатическия успех в преговорите със Северна Корея призовава САЩ да се присъедини към ЕС-3 за директни преговори с Иран, тъй като САЩ са в състояние да предложат допълнителни стимули, като например гаранции за сигурност;

Транспорт, комуникации и разузнаване

29. изразява съжаление за забавянето на доставките и все по-високите цени на самолета за дълги разстояния А400М и за липсата на достъпни и действащи хеликоптери за транспорт на къси разстояния;
30. подкрепя работата за стратегически транспорт на Европейската агенция по отбраната (ЕАО) и призовава държавите-членки да правят повече, за да се компенсират недостатъците; приветства такива временни мерки като SALIS (Strategic Air Lift Interim Solutions) и насърчава разработването на действаща концепция за обединяване на усилията;
31. приветства британското предложение за споделяне на информация относно наличността на хеликоптери за мисии на ЕС с цел по-добро координиране на

¹ 1 Приети текстове, P6_TA(2008)0031.

наличността;

32. приветства френско-германския проект за тежки хеликоптери, но също така отчита сложните причини за недостига на достъпни и действащи хеликоптери, свързани главно с високата цена на летателните часове и поддръжката; приканва Съвета да проучи близките възможности за покриване на дефицита чрез съвместни действия или чрез подкрепа за държавите-членки в обновяването и подобряването на хеликоптерите руско производство, както и чрез създаване на тренировъчен център за хеликоптери; отново повтаря, че по принцип не нивото на разходите за отбрана е една от главните пречки пред модеризирането и трансформирането на европейските сили с цел да могат да се справят ефективно с предизвикателствата на 21 век по отношение на сигурността, а по-скоро липсата на сътрудничество, отсъствието на ясно разделение на труда и специализация, както и дублирането и фрагментирането в производството и доставките на оръжие, които увеличават риска от оперативна несъвместимост между армиите; при все това призовава държавите-членки да предвидят увеличение на разходите за отбрана, по-конкретно за да могат да се сдобият с хеликоптери и да ги използват ефективно;
33. призовава Съвета и Комисията да информират редовно Парламента за осъществяваните инициативи за справяне с пропуските в капацитета в ключови области като хеликоптери и медицинско оборудване, както и да представят съвместни финансови предложения за гарантиране достъп до този капацитет както за цели от хуманитарно естество, така и в рамките на ЕПСО;
34. приветства проекта на ЕАО за софтуерно радио, което притежава потенциала да подобри комуникацията между граждански и военни органи при извънредни ситуации;
35. призовава държавите-членки да засилят обмена на разузнавателна информация чрез Съвместния ситуационен център на ЕС; вярва, че трябва да се отчитат специални мерки относно нови, невключени в Европейската стратегия за сигурност заплахи, като сигурността на енергийните доставки и последиците за сигурността от изменението на климата;

Военен капацитет

36. изразява становище, че бойните групи са инструмент, който помага на държавите-членки да трансформират въоръжените си сили, да засилят оперативната съвместимост и да изработят обща стратегическа култура на отбраната; отбелязва, че бойните групи все още не са били използвани, което се дължи, *inter alia*, на тясно дефинираните условия за разполагането им и изразява съжаление от факта, че поради това настоящото разбиране за бойни групи не разрешава проблема с набирането на военни сили при конкретни операции; изразява становището, че за да се избегне разхищението, свързано с припокриване на изграждането на военни структури, е необходимо спешно изясняване;
37. отчита обстоятелството, че набирането на военни сили е главно въпрос на политическа воля и съвместна оценка; призовава Съвета да разгледа възможности

- за подобряване набирането на военни сили, например чрез доразвиване на разбирането за бойни групи и създаване на по-голям постоянен общоевропейски специален отряд, или чрез по-обхватен преглед на съществуващия капацитет в рамките на приоритетната цел, за да е възможно да се набират военни сили достатъчно бързо, за да се отговори на потребностите на конкретната мисия;
38. призовава за създаване в рамките на Оперативния център на ЕС на постоянен капацитет за планиране и действие, който да води военните операции по ЕПСО;
 39. предлага Eurocorps да стане постоянно действаща част под общоевропейско командване и приканва всички държави-членки да участват в нея;
 40. призовава за все по-нататъшно подобряване на оперативната съвместимост между националните въоръжени сили на държавите-членки на ЕС; изразява съжаление за съществуващите различия в обучението и оборудването между въоръжените сили на държавите-членки и призовава за военна програма "Еразъм", включваща общо обучение на военния личен състав, който може да бъде изпращан на операции;
 41. припомня, че успехът на операциите по ЕПСО зависи от това, дали военният личен състав е подходящо оборудван и подсигурен; призовава Съвета да разработи общи стандарти за медицинско обслужване и оперативни социални грижи; изразява становището, че подобни общи стандарти и редовният обмен на най-добри практики, координиран например от Генералния щаб на ЕС, биха подпомогнали отделните държави-членки в работата им по изграждане на капацитет и съответно биха им помогнали постоянно да осигуряват капацитет;
 42. изразява съжаление, че ЕАО бе създадена твърде късно да спре разработването на три различни национални програми за безпилотен летателен апарат вместо една общоевропейска, като по този начин някои фирми получиха възможност да се заемат с повече от един проект и да ползват няколко пъти парите на данъкоплатците, докато за ЕАО остана единствено да работи по включването на безпилотните летателни апарати в регулираното въздушно пространство; изразява своето предпочитание към един общоевропейски проект за сателити - както за разузнаване, така и за комуникации;
 43. приветства пакета от предложения на Комисията в областта на отбраната, и особено предложенията за директива в областта на доставките за отбраната и за директива относно прехвърлянето на оборудване за отбрана в рамките на Общността; изразява становище, че подобни стъпки са необходими, за да се осигури на националните и общоевропейските военни части възможно най-доброто оперативно съвместимо оборудване;
 44. приветства заключенията на Управителния съвет на ЕАО от 14 май 2007 г. и особено тези, които призовават за намаляване зависимостта от неевропейски източници за ключови технологии в областта на отбраната и подчертават необходимостта от автономност и оперативен суверенитет на ЕС;

Финансиране на ЕПСО - мисии

45. подчертава, че за нарастващата роля на ЕС, в частност поради гражданските мисии по ЕПСО, е необходим все по-голям бюджет за ОВППС и затова изисква повече и по-своевременна информация от Съвета, за да може Парламентът да подготвя решенията си относно годишния бюджет;
46. призовава Съвета и Комисията да разработят предложения, които позволяват гъвкави процедури за доставки, подходящи за гражданските мисии по ЕПСО - тъй като те много често изискват бързи решения - които да бъдат разгледани и съгласувани от Парламента, Съвета и Комисията; приветства факта, че неотдавна Комисията отвори програмата си за обучение по обществени поръчки и финансови процедури за персонал от мисиите по ЕПСО;
47. изразява съжаление за ненужно сложните разпоредби в член 28 от Договора за ЕС във връзка с бързото финансиране на дейности по ЕПСО извън бюджета на ЕС; настоява за пълното прилагане на Междуинституционалното споразумение относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление от 17 май 2006 г. и на предвидения в него структуриран диалог между Съвета и Парламента; в по-дългосрочен план, призовава механизмът Athena да бъде прехвърлен към бюджета за ОВППС, като се запази гъвкавостта му;
48. призовава за междинен преглед в рамките на Финансовата перспектива 2007-2013 на съгласуваността и допълването на използваните външни инструменти на ЕС (бюджет за ОВППС, Инструмент за стабилност, Инструмент за сътрудничество за развитие и Инструмент за европейската политика на съседство) за различните - военни и граждански - действия на ЕС за управление на кризи;

ЕПСО и парламентарният контрол

49. изтъква, че Европейският парламент, чрез контактите си с националните парламенти (Съвет на председателите на комисиите по външни работи, Съвет на председателите на комисиите по отбрана, Парламентарна асамблея на НАТО), както и чрез бъдещото прилагане на Протокола към Договора от Лисабон за ролята на националните парламенти, е законната европейска институция, където следва да се извършва парламентарен надзор, мониторинг и контрол върху ЕПСО;
50. в светлината на новия потенциал в областта на ОВППС и ЕПСО, предоставен от Договора от Лисабон, желае да насърчи по-тясно сътрудничество между съответните комисии на Европейския парламент и на националните парламенти и Парламентарната асамблея на НАТО;
51. приканва Комитета по политика и сигурност да изработи, съвместно с Европейския парламент, механизъм за поверителна информация относно възникващи кризи или международни събития, свързани със сигурността, по подобие на съществуващите в няколко национални парламенти на държави-членки на ЕС механизми, който да варира - според степента на поверителност - от закрити заседания на комисии до срещи между Комитета по политика и сигурност и определени за това членове от съответни комисии и подкомисии;
52. подчертава, че Парламентът и в бъдеще следва да приема препоръки или

резолюции преди началото на всяка една операция по ЕПСО (включително изпращането на бойна група), след консултации с националните парламенти, за да е налице становище на Европейския парламент преди всяка мисия по ЕПСО; изразява мнение, че за да се осигури гъвкавост по време извън парламентарни сесии и когато се прецени, че е необходимо бързо изпращане на войскови части, правилникът следва да се приспособи, така че да дава право на водещата комисия да приеме съответната препоръка или резолюция от името на Парламента;

53. изисква от Съвета да включи позоваване на приетата от Парламента препоръка или резолюция в съвместното действие, с което оторизира всяка една операция по ЕПСО, и по този начин да покаже, че Съветът се стреми към допълнителна демократична легитимност на външните си дейности чрез решения на Парламента;

Отношения ЕС-НАТО

54. изказва съжаление за възраженията на Турция против прилагането на стратегическото сътрудничество ЕС-НАТО, базирано на и надхвърлящо споразумението "Берлин-плюс" ; загрижен е за техните възможни отрицателни последствия за защитата на разположения личен състав на ЕС, а именно EUPOL в Афганистан и мисията EULEX в Косово, и призовава Турция да оттегли тези възражения възможно най-скоро;
55. счита, че Европейският съюз и НАТО взаимно се подсилват и настоява за тясно сътрудничество между тях;

o

o o

56. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, парламентите на държавите-членки, Парламентарната асамблея на НАТО, генералния секретар и заместник генералния секретар на ООН, НАТО, Африканския съюз, ОССЕ, ОИСР и Съвета на Европа.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

On 14 December 2007, the European Council invited the EU High Representative on CFSP, in full association with the European Commission and in close cooperation with the EU member states, to examine the implementation of the European Security Strategy (ESS) with a view to proposing *elements on how to improve the implementation and, as appropriate, elements to complement it, for adoption by the European Council in December 2008.*

Your Rapporteur concurs on the importance of this task and puts forward the idea of launching an EU White Paper which would assess the progress made and the shortcomings concerning the implementation of the ESS, including proposals to improve and complement the ESS, such as taking stock of the lessons learnt from ESDP operations, making the link between external and internal aspects of security (fight against terrorism), the protection of borders and critical infrastructure, the security of energy supply, the consequences of climate change and natural disasters for civil protection and the concept of Human Security. The White Paper should include as well the definition of common European security interests and criteria for the launching of ESDP missions, the set up of new targets for civilian and military capabilities, including control and command structures, the implications of the reform treaty on ESDP and proposals for a new EU-NATO partnership.

The Lisbon treaty

The Lisbon Treaty signed on 13 December 2007 brings major innovations in the field of ESDP, in particular through strengthening the High Representative, introducing an article on mutual defence assistance and a solidarity clause and the possibility to establish permanent structured cooperation. Without interfering with the national ratification processes, the European Parliament has the endeavour to closely monitor the implementation of these innovations and should jointly debate them with EU national parliaments.

European multinational forces that already exist, such as Eurocorps, Eurofor, Euromarfor, the European Gendarmerie Force, the Spanish-Italian amphibious force, the European Air Group, the European Air Coordination cell in Eindhoven, the Athens Multinational Sealift Coordination Centre and all the forces and structures that can be used for ESDP operations could be brought under the EU umbrella through the permanent structured cooperation envisaged in the Lisbon Treaty.

Civilian crisis management and civil protection

On 1 January 2008, the new Civilian Headline Goal (CHG 2010) was launched in view to take account of lessons learned from the launched ESDP civilian missions and as a tool to improve on qualitative terms the national staff and means put at the disposal of ESDP civilian missions.

The establishment of a *Civilian Planning and Conduct Capability (CPCC) within the Council secretariat* will serve as the civilian equivalent to an EU Operations Headquarters and will be essential to provide assistance and support in the planning and implementation of civilian

ESDP missions.

Indeed, there has been a shift in the EU from an integrated civ-mil approach to crisis management that would result in joint civ-mil operations towards a compatible but separate line of decision-making and accountability for ESDP military operations and civilian missions. Your Rapporteur agrees with this new approach as it avoids fears that EU civilian missions would be under the military chain of command and maintains a balanced civil-military approach to EU Crisis Management.

Following the example set by Finland, member states should bring their competent national authorities together in order to set up national action plans with regard to possible contributions to civilian ESDP missions, including the creation of procedures to secure career perspectives of participants in such missions.

On civil protection, the revision of Council Decision establishing a Community civil protection mechanism and the new civil protection Financial Instrument, will improve mobilisation and coordination of civil protection assistance in the event of major emergencies inside or outside the EU. Nevertheless, your Rapporteur calls for an increased attention and dedication from the Commission and Council to this area in the edges of civil protection, humanitarian relief, security policy and environment.

Human Security and the security dimension of development policy

On 19 November 2007, the first ever EU joint meeting of Defence and Development Ministers took place, which was an important step in tackling the problems faced by the developing world, and enhancing coherence and consistency in the EU short-term actions on security and EU long-term actions on development towards the countries concerned.

The Human Security concept is a core principle at the heart of the ESS, which - when combined with the principle of "responsibility to protect" - provides the EU with a strong political guideline to decide whether an intervention should take place, and with a robust political mandate to intervene effectively in crises.

The Council is responsible under international law to ensure all civilian and military personnel are fully trained in accordance with international humanitarian standards and that adequate guidelines are reviewed and developed to ensure respect for local populations, cultures and gender. More female candidates should be nominated for all levels of CFSP/ESDP positions, including ESDP missions.

Disarmament, demobilisation and reintegration should be an integral part of ESDP operations. Whenever possible, the destruction or safe storage of arms decommissioned should be included in the mandate of ESDP operations in view of avoiding their illegal transfer as a lesson learnt from NATO SFOR/EUFOR Althea in Bosnia.

Transport, communication and intelligence

The delay in delivery of the A400M for long range humanitarian and military transport and the lack of available and operational helicopters for short range transport is a serious

hindrance to the success of ESDP operations and humanitarian actions. Initiatives such as SALIS (Strategic Air Lift Interim Solutions) and the work of the European Defence Agency (EDA) on strategic transport shall be encouraged.

The Franco-German heavy transport helicopter project, if extended to other interested European nations, could be valuable for the EU as well. Your Rapporteur is aware of the complex reasons for the shortage of available and operational helicopters, mostly related to the high costs of flight hours and maintenance. Consequently, your Rapporteur is of the view that member states could envisage an increase in defence expenditure for the purpose of being able to make efficient use of acquired helicopters.

On communications, the EDA project on software defined radio, will potentially improve communication between civil as well as military authorities in the case of an emergency.

On intelligence, Member States could increase their exchange of intelligence through the EU joint Situation Centre in particular on new threats not covered in the ESS, such as the security of energy supply and the security consequences of climate change.

Military capabilities

The Battle Groups are an instrument which is helping the member states to transform their armed forces, to strengthen interoperability and to start establishing a common strategic culture on defence. However, the Battle Groups have been never used for an ESDP operation. At the same time, ESDP operations are preceded by complex force generation process which often creates delays in the deployment of force. Therefore, the Council should examine possibilities to avoid inefficient and conflictive force generation processes.

The existing heterogeneity in training, equipment among various armed forces of the EU Member States is an additional handicap and efforts should be devoted for an increasing harmonisation at EU level to the benefit of ESDP. A military 'Erasmus' programme that would include common training for military personnel which could be deployed in ESDP operations would be a positive step forward.

On military structures, a permanent EU planning and operational capability should be created within the EU Operation Centre to conduct ESDP military operations in order to improve effectiveness.

Financing ESDP - Missions

ESDP operations may demand quick decisions by the EU. For ESDP civilian missions, financed under EU CFSP budget, the Council and the Commission could make to the European Parliament proposals for flexible procurement procedures appropriate for ESDP missions, which could combine flexibility and parliamentary scrutiny. In addition, the Council could initiate a dialogue with the European Parliament on the possibility to transfer the Athena mechanism to the CFSP budget while retaining the flexibility provided by Athena.

ESDP and parliamentary scrutiny

Scrutiny of the European Parliament over ESDP operations is important and should be in addition, and not in detriment, to the scrutiny exercised by EU national parliaments.

The European Parliament shall continue to adopt a recommendation or resolution before the launching of an ESDP operation (including the launch of a Battle Group) in close consultation with national parliaments, in view of providing democratic legitimacy to the operation.

In order to be flexible and when it is not in session, its Rules could be adapted in order to authorise its responsible committee to adopt on its behalf that recommendation or resolution. The Council could then make a reference to the recommendation or resolution adopted by the European Parliament in the Joint Action authorising an ESDP operation, thus demonstrating that the Council is seeking additional democratic legitimacy for its external actions.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

pursuant to Rule 48(3) of the Rules of Procedure
Confederal Group of the European United Left/Nordic Green Left

The report propagates numerous developments in the field of European military politics that mean a further militarisation of EU.

It is based on false assumptions, for example it:

- emphasises a very close EU-NATO cooperation in all fields, one example is ISAF/EUPOL in Afghanistan;
- refers positively to the Lisbon Treaty, which introduces numerous further developments in the military field, whilst ignoring that the Lisbon Treaty has not been ratified;
- points in a report on ESDP to Iran, which is not the right context; presumes that it develops atomic weapons and welcomes an intensification of counterproductive UN-sanctions;
- encourages several military projects and refers positively to the European armaments Agency (EDA);
- describes the EU-battle groups in a way, encouraging their use;
- wants to establish the Eurocorps as permanent troops under EU-command;
- points positively to the "defence package" of the Commission, which will mean increasing armament and arms export ;
- propagates de facto an own EU military budget;
- subsumes police missions under civil missions;
- propagates the "human security concept", which is more and more used to legitimise military interventions.

Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Willy Meyer Pleite, Athanasios Pafilis, Tobias Pflüger

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	6.5.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 48 -: 4 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Marie Anne Isler Béguin, Erik Meijer, Rihards Pīks, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Karl von Wogau